

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.III.633/2017/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2017. október 30.

Az ügy tárgya: lopás büntette és más
bűncselekmények

Terhelt(ek): K. F. I. rendű

Első fok: Debreceni Törvényszék, 19.B.665/2012/207.,
ítélet, tárgyalás,
2015. január 23.

Másodfok: Debreceni Ítéltábla, Bf.II.540/2015/39., ítélet,
nyilvános ülés,
2015. december 16.

Az indítvány előterjesztője: K. F. I. rendű terhelt, védője útján

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt K. F. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt - védője útján előterjesztett - felülvizsgálati indítványát elbírálv a Debreceni Törvényszék 19.B.665/2012/207. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.II.540/2015/39. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Debreceni Törvényszék a 2015. január 23-án kelt 19.B.665/2012/207. számú ítéletével K. F. I. rendű terheltet 9 rendbeli, bűnsegédként elkövetett lopás büntette [2012. évi C. törvény - a továbbiakban: Btk. - 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont ba) és bb) alpont, valamint öt esetben (4) bekezdés b) pont, négy esetben (3) bekezdés b) pont], továbbá 4 rendbeli, bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, valamint (2) bekezdés b) pont ba) és bb) alpont] miatt halmazati büntetésül 4 év 10 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Debreceni Ítéltábla a 2015. december 16-án kihirdetett Bf.II.540/2015/39. számú ítéletével a terhelt cselekményeinek minősítéséből mellőzte a bünszövetségben elkövetésre [Btk. 370. § (2) bekezdés ba) alpont] való utalást; a büntetést a terhelttel mint bünszervezetben elkövetővel szemben tekintette kiszabottnak, és megállapította, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás I. rendű terheltet érintő része szerint az I. rendű terhelt 2005. július 28. és 2005. szeptember 8. napja között 11 alkalommal szállította a tulajdonát képező személygépkocsival Sz. S. II. rendű, M. S. III. rendű és R. L. VI. rendű terheltet, valamint 10 esetben R. R. IV. rendű terheltet is, lopások elkövetése céljából különböző helyszínekre, míg 2 esetben - 2005. szeptember 12. és 13. napján - kölcsönadta a fent említett gépkocsit, és az általa használt mobiltelefon készüléket az említett terhelteknek azért, hogy azokat lopások elkövetéséhez használják.
- [4] A szállításokra a II. rendű terhelt kérte fel az I. rendű terheltet, azt állítva, hogy ő és a vele lévő személyek jogtalan eltulajdonítási céllal, értékek megszerzése érdekében behatolnak olyan házakba, ahol idős sértettek laknak. A II. rendű terhelt azt is közölte az I. rendű terhelttel, hogy ő és a VI. rendű terhelt már régebben járja az országot, és ennek során idős emberektől erőszak alkalmazása nélkül, a házba besurranva értékeket szereznek meg.
- [5] Az I. rendű terhelt anyagi haszonszerzés érdekében a II. rendű terhelt felhívásának eleget tett, és a többi elkövetőhöz hasonló részesedést kért, így alkalmanként 30-50 ezer forintot kapott az

eltulajdonított készpénzt és értéktárgyakat elosztó VI. rendű terhelttől. Az I. rendű terheltnek 2005. szeptember 9. napjáig nem volt tudomása arról, hogy társai a lakásokba erőszakkal behatolva, bántalmazás, illetve élet és testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel szerzik meg a sértettek készpénzét és értéktárgyait.

II.

- [6] A jogerős ítélet ellen az I. rendű terhelt - a védője útján - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melynek törvényi indokaként a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg, érdemben pedig a bünszervezetben elkövetés megállapításának mellőzését és azt kérte, hogy a Kúria állapítsa meg, miszerint a vele szemben kiszabott szabadságvesztésből annak kétharmad részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.
- [7] Indokai szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a terhelt cselekményeit, mert alkalomszerűen, ad hoc telefonhívások alapján vitte el társait különböző településekre, abban a tudatban, hogy ott lopásokat fognak elkövetni. Mihelyt rájött, hogy társai erőszakot is alkalmazhattak, már nem vett részt az elkövetésekben. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy bár a cselekményekben három vagy több személy vett részt, azonban a csoport nem volt hosszabb időre szervezett; társai három hónapig, az I. rendű terhelt maga pedig mindössze másfél hónapig vett benne részt. A csoport kialakítása és összehangolása sem történt meg, az elkövetői kör változott, a cselekmények elkövetésére is változó helyszíneken, ad hoc jelleggel került sor. Az egyes elkövetések után nem került sor egyeztetésre az újabb cselekmény kapcsán, a csoportban hierarchikus viszony nem volt. Társai később is követtek el hasonló jellegű bűncselekményeket, az I. rendű terhelt azonban nem.
- [8] A terhelt utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az elkövetésekben részt vett társait - a II., III., IV. és VI. rendű terhelteket -, valamint a helyébe lépő V. rendű terheltet is bünszövetségben elkövetett cselekmények miatt ítélte el; ez utóbbi terhelt tekintetében az ítélet első fokon jogerőre is emelkedett. A bünszervezeti minősítést a másodfokú bíróság állapította meg, azonban annak indokai - a terhelt álláspontja szerint - tévesek.
- [9] Az I. rendű terhelt társai közül csupán a II. rendű terhelttel áll távoli rokon kapcsolatban, nem volt korábban együtt fogva tartva a jelen ügybéli társaival, és nem tudta, hogy milyen korú személyek sérelmére, milyen módszerrel követnek el bűncselekményeket a társai; ekként tudata nem fogta át, hogy társai 5 évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményeket valósítanak meg.
- [10] A csoport rövid időtartamú működése alatt is rendszertelen volt a tevékenysége; előfordult, hogy egy éjszaka két bűncselekményt is elkövettek, de volt egy hetes kihagyás is. Az elkövetésekre különböző településeken, gyakran más megyékben, eltérő társakkal

került sor, ami - az indítvány szerint - a szervezettség hiányára utal. Esetében még csak az sem valós, hogy a cselekménysorozatnak a rendőrség általi elfogás vetett végett; az I. rendű terhelt több mint egy hónappal a 2005. október 17-i rendőri intézkedés előtt, saját elhatározásából hagyott fel a sofőrkénti közreműködéssel.

- [11] A feltételes szabadságból való kizárásával a terheltet többlet-hátrány éri; három kiskorú gyermeke van, 7 évig állt lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt, és nem vették figyelembe, hogy - társaival ellentétben - erőszakos cselekményekben nem vett részt, sőt, mihelyt azokról tudomást szerzett, felhagyott a velük való együttműködéssel.
- [12] A Legfőbb Ügyészség a BF.654/2017/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta, és az első-, illetve másodfokú ítéletek hatályában fenntartását indítványozta.
- [13] Álláspontja szerint a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján a bünszervezetben elkövetés megállapításának törvényi feltételei maradéktalanul megvalósultak, a másodfokú ítélet 18-23. oldalán kifejtett okfejtés minden tekintetben helytálló.
- [14] Az ügyészi indítványra az I. rendű terhelt írásban tett észrevételt, egyúttal annak indokait kiegészítette. Álláspontja szerint a rendkívül hosszú eljárás tisztességtelen és törvényt sértő volt, a bíróság hibájából sérült az ésszerű határidőn belüli elbírálás alkotmányos kötelezettsége. A maga részéről végig segítette az ügy feltárását, az emberölésről azonban nem tudott; sérelmezte, hogy ennek ellenére az ügy I. rendű terheltje lett. Kifogásolta hosszú ideig tartó lakhelyelhagyási tilalmát is, aminek súlyát növelte, hogy egy kis faluban a mozgástere igen szűkre korlátozott volt.
- [15] A terhelt kiemelte, hogy a bünszövetségben elkövetett cselekmények miatt elítélt V. rendű terhelt szinte pontosan ugyanannyi ideig vett részt a cselekményekben, mint ő, és ugyancsak a VI. rendű terhelt rokona. Az, hogy az V. rendű terheltet csupán négy, az I. rendű terheltet pedig 13 rendbeli cselekmény miatt ítélte el a bíróság, alapot adott volna az I. rendű terhelttel szemben súlyosabb büntetés kiszabására, de a bünszövetségtől eltérő minősítésre nem. Sérült az ítélet belső arányosságának követelménye is, a másodfokú bíróság a feltételes szabadság kizárására semmilyen magyarázatot nem adott.
- [16] A terhelt maga is hivatkozott arra, hogy a hosszabb időre szervezettség kapcsán, az ő esetében - az V. rendű terhelttel szemben - nem foghat helyt még az a feltételezés sem, miszerint rendőri elfogás hiányában tovább folytatta volna a tevékenységét; hiszen azzal már szeptember elején önként felhagyott.
- [17] A büntetés kiszabása során a bíróság csak a súlyosító körülményeket vette figyelembe. Ezzel szemben nem értékelte enyhítő körülményként a több mint 10 éves időmúlást, a 8 évig tartó lakhelyelhagyási tilalmát, három kiskorú gyermekét, idős szüleit, a családjára hárult egyéb hátrányokat, megromlott egészségi állapotát és feltáró jellegű beismerő vallomását.

- [18] A terhelt észrevételei kapcsán a Legfőbb Ügyészség a BF.654/2017/2. számú átiratában utalt rá, hogy a felülvizsgálat anyagi jogi okai csak a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján hivatkozhatók, míg eljárásjogi okból csak az ún. feltétlen eljárási szabálysértések alapján van helye felülvizsgálatnak.
- [19] Az eljárás elhúzódásával és az alkalmazott kényszerintézkedésekkel kapcsolatos sérelmek még valóságuk esetén sem valósítanak meg feltétlen eljárási szabálysértést, a bünszervezetben elkövetés kapcsán pedig a Legfőbb Ügyészség fenntartotta a korábbi átiratában foglaltakat. Észrevételezte, hogy az eljárás részrehajló (elfogult) voltát a terhelt csupán a felülvizsgálati eljárásban állította, de szubjektív véleményén kívül más, konkrét adatot nem közölt.
- [20] Utalt arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a büntetéskiszabási körülmények értékelésének mikéntje önmagában nem vizsgálható; annak csak akkor lenne helye, ha a terhelt terhére rótt cselekmények minősítése téves, avagy a büntetés az anyagi jogszabályok megsértése miatt törvénysértő lenne. Jelen esetben azonban ezek egyike sem áll fenn.

III.

- [21] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.
- [22] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [23] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslati mód kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A felülvizsgálati indítvány elbírálása során további, megkerülhetetlen szabály, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés]; a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak sincs helye [Be. 388. § (2) bekezdés, Be. 419. § (1) bekezdés].
- [24] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - más, az indítványban nem hivatkozott okok mellett - felülvizsgálatnak akkor van helye, ha
- a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont],
 - a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a Btk. 86. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont].
- [25] Jelen ügyben a terhelt indítványának törvényi alapjaként a Be. 416.

§ (1) bekezdés a) és b) pontját is megjelölte; azonban azokhoz önálló, az egyes felülvizsgálati okokhoz kapcsolódó elkülönült indokolást nem fűzött, és az eltérő okokon alapuló felülvizsgálat célját is egységesen, a bünszervezetben elkövetés, továbbá - annak folytán - a feltételes szabadságból való kizárás mellőzésében, valamint - az indítvány kiegészítése szerint - a büntetés enyhítésében jelölte meg.

- [26] A Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt felülvizsgálati ok azonban ugyanazon terhelt ugyanazon cselekmény miatti elítélése kapcsán fogalmilag nem valósulhat meg soha egyidejűleg, és megvalósulásuk jogkövetkezménye is egymást kizáró. A terhelt javára előterjesztett indítvány esetében ugyanis a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontján alapuló felülvizsgálat a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását sérelmezi, és célja a terhelt felmentése vagy az eljárás megszüntetése, míg a hivatkozott törvényhely b) pontjában írt esetben az indítvány a büntetőjogi felelősség megállapítását nem kifogásolja, célja a törvénysértő minősítés helyesbítése, vagy a büntetés (intézkedés) kiszabása során megvalósult más anyagi jogszabálysértés kiküszöbölése mellett a jogerős ítéletben kiszabott törvénysértő joghátrány nemének és/vagy mértékének csökkentése.
- [27] Következésképp, mivel az indítvány olyan hivatkozást nem tartalmaz, miszerint a jogerős ítéleti tényállásban rögzített I. rendű terhelti magatartás nem bűncselekmény, avagy - ugyancsak a jogerős ítéletben megállapított tények alapján - büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok áll fenn vele szemben, és nem is célozza a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését, ezért a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában írt felülvizsgálati oknak nem felel meg.
- [28] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján pedig felülvizsgálatnak a fent idézett három, egymástól jól elhatárolható okból van helye. A bünszervezetben való elkövetés az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Az nem része a jogi minősítésnek, hanem olyan bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetői forma, ami megvalósulása esetén a Büntető Törvénykönyv Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket - egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését - vonja maga után.
- [29] Következésképpen az sem érintené a bűncselekmény minősítésének törvényességét, ha a bíróság - az 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 137. § 8. pontja [vagy a jelenleg hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja] szerinti feltételek téves megállapításával - jutott volna arra az álláspontra, miszerint a terhelt bünszervezetben követte el a terhére rótt cselekményt.
- [30] Így a bünszervezetben elkövetés téves megállapítására való hivatkozás önmagában nem felülvizsgálati ok, függetlenül a kiszabott büntetéstől.

- [31] A bünszervezetben elkövetés téves megállapítására hivatkozás a felülvizsgálati indítványban mint „a büntetőjog más szabályának” megsértéseként lehet alapja a felülvizsgálatnak, feltéve, hogy ez a hivatkozás arra is kiterjed, miszerint az említett anyagi jogszabálysértés miatt a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés törvénysértő. Ehhez azonban nem elegendő pusztán a feltételes szabadság lehetőségéből való kizárás sérelmezése, mert az akkor sem lenne törvénysértő bünteteskiszabásnak tekinthető, ha annak alapja a bünszervezetben elkövetés téves megállapítása lenne; következésképp az erre való hivatkozás – önmagában – a felülvizsgálat Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi okán kívül esik (BH 2015.269.II., BH 2015.180., EBH 2015.B.6.).
- [32] Az indítvány kiegészítésében azonban a terhelt már – a bünszervezetben elkövetés állított téves megállapításával is összefüggésben – a kiszabott büntetés mértékét is kifogásolta. E kiegészítéssel az indítvány már kimeríti a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont második fordulatában foglalt felülvizsgálati ok feltételeit.
- [33] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első két fordulatán alapuló felülvizsgálati okok közötti különbségtétel pedig azért is lényeges, mert azok eltérően hatnak ki a büntetés felülvizsgálatának lehetőségére. Felülvizsgálati eljárásban megállapított törvénysértő minősítés esetén ugyanis a büntetés abban az esetben is lehet törvénysértő, ha az a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között került kiszabásra (BH 2011.97.), míg más anyagi jogszabálysértés esetén csak akkor, ha a törvénysértés kiküszöbölése mellett a jogerős ítéletben kiszabott büntetés a törvény valamely, mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközne.
- [34] Mindkét esetben azonos azonban, hogy a büntetés felülvizsgálatára eleve csak akkor kerülhet sor, ha az indítványban a felülvizsgálatot lehetővé tevő törvénysértésre – azaz a téves minősítésre, illetve a büntetőjog más szabályának megsértésére – vonatkozó hivatkozás alapos. Ellenkező esetben – tehát amennyiben a minősítés törvényes, anyagi jogszabálysértés nem történt, vagy történt ugyan, de a jogerős ítéletben kiszabott büntetés annak kiküszöbölése mellett sem sértene bírói mérlegelést nem tűrő szabályt – a büntetés önálló felülvizsgálatára már nincs lehetőség (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.).
- [35] Ezért a Kúria a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont második fordulata alapján elsőként azt vizsgálta meg, hogy az I. rendű terhelttel szemben – az elkövetés körülményei alapján – törvényes-e a bünszervezet megállapítása. E kérdést pedig igenlően válaszolta meg.
- [36] Jelen ügyben a bünszervezetnek a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjában (illetve az elkövetéskor hatályos, korábbi Btk. 137. § 8. pontjában) írt valamennyi feltétele egyértelműen megállapítható, ugyanis a I. rendű terhelt a három vagy több személyből álló, hosszabb időre, öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetésére szervezett, összehangoltan működő csoport tagjaként követte el a bűncselekményeket.
- [37] Nem helytálló a felülvizsgálati indítványnak az az álláspontja, miszerint a másodfokú bíróság a bünszervezetben elkövetés megállapítását nem indokolta meg, ugyanis a Debreceni Ítéltábla ítéletének 18. oldalától a 23. oldaláig kizárólag a bünszervezettel

kapcsolatos, minden szempontból kifogástalan és példaszerű jogi indokolása található, és ezzel a Kúria a maga részéről is teljes egészében egyetértett.

- [38] Ennek kapcsán a Kúria elsőként arra mutat rá, hogy az indítvány számos ponton – a Be. 423. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben – a jogerős ítéletben megállapítottaktól eltérő tényeket állít; így akkor, amikor arra hivatkozik, hogy az egyes bűncselekményekre alkalmi jelleggel, szervezetlenül, változó személyi összetételű elkövetői kör által került sor. Ezzel szemben az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy a II. rendű terhelt már előzetesen a jövőben elkövetendő sorozat-bűncselekményekben való rendszeres részvételre kérte fel az I. rendű terheltet, és tudomására hozta azt is, hogy társaival együtt már régóta foglalkozik életvitelszerűen idősök sérelmére megvalósított lopások elkövetésével. Az I. rendű terhelt pedig ennek alapján rendszeres jelleggel vállalta a közreműködését, ráadásul a terhére rótt 13 bűncselekményt minden esetben pontosan ugyanazon személyi körrel (a II., III., IV. és VI. rendű terheltekkel) követte el, mindössze egyetlen bűncselekmény (a IX. alatti) elkövetésében nem vett részt a IV. rendű terhelt. Az ezzel ellentétes állításokon alapuló részeiben a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.
- [39] Ugyanakkor a Kúria utal arra, hogy a 4/2005. BJE jogegységi határozat rögzíti: a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki – eseti jelleggel – akár egyetlen cselekményt tettesként vagy részesként valósít meg, ha az elkövető tudata átfogja a bűnszervezet (korábbi) Btk. 137. § 8. pontjában [értelemszerűen a 2012. évi C. törvény alkalmazása esetén az azzal tartalmában pontosan megegyező 459. § (1) bekezdés 1. pontjában] meghatározott tárgyi ismérveit. Következésképp nem a csoport tényleges működési idejének, de még csak nem is az adott terhelt abban való közreműködése időtartamának, illetve a csoport elhagyása módjának és okának van jelentősége, hanem annak, hogy a terhelt tudata az általa tanúsított magatartás kifejtésekor átfogta-e, miszerint nem alkalmi, elszigetelt, eseti elkövetésekben, hanem a törvényi feltételeknek megfelelő szervezett elkövetésekben vesz részt.
- [40] Jelen esetben, az ismertetett elkövetési körülményekből következik, hogy az I. rendű terheltet is magában foglaló csoport nem csupán alkalmi szerveződés volt, célja az I. rendű terheltet érintő 13 esetben sem csupán csak az egy-egy adott, alkalmi elkövetésre korlátozódott, hanem – a törvényi követelménynek megfelelően – hosszabb időre szerveződött meg. A bűnszervezet személyi vagy tevékenységi, területi állandósulása, állandósultsága (perspektívája), változékonysága pedig közömbös (Kúria Bfv.III.790/2016/5., Bfv.III.1.303/2016/7.), a hierarchikus felépítés pedig 2002. április 1. napja [a korábbi Btk. 137. § 8. pontjának a 2001. évi CXXI. törvény 19. § (5) bekezdésével történt módosítása] óta a bűnszervezetnek már nem tényállási eleme.
- [41] Az I. rendű terhelt az általa kezdettől fogva ismert, szervezett

elkövetésekben mintegy másfél hónapon keresztül vett részt; ez idő alatt ugyanazon négy társával, ugyanolyan jellegű bűncselekmények rendszeres elkövetéséhez nyújtott segítséget. Ezért a csoport létszámát és szervezettségét is fel kellett ismernie; mi több, az I. rendű terhelt - az irányadó tényállás alapján - a II. rendű terhelt tájékoztatásából már az első elkövetést megelőzően is tudta, hogy egy már hosszabb ideje működő, szervezett bűnelkövetői csoporthoz, rendszeres jelleggel csatlakozik.

- [42] A bűnszervezetben elkövetés megállapításának törvényessége kapcsán közömbös, hogy az I. rendű terhelt a társai által elkövetett bűncselekmények elkövetési módjával nem volt tisztában. A bíróság jogerős ítéletében pont ezért állapította meg a terhelt bűnösségét - a társai által ténylegesen elkövetett erőszakos vagyon elleni, valamint élet és testi épség elleni bűncselekmények helyett, a saját tudattartalmához igazodóan - csupán lopáshoz nyújtott bűnsegély miatt. E körben jelentősége annak van, hogy az I. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmények közül a Btk. 370. § (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás büntetnének a büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés; következésképp a terhelt tudattartalma így is kiterjedt a csoport legalább öt évi szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények elkövetésére irányuló céljára is.
- [43] Mivel az I. rendű terhelt cselekményei tekintetében a bűnszervezet valamennyi tárgyi ismérve megvalósult, és az I. rendű terhelt tudata azokat maradéktalanul átfogta; ezért terhére a bíróság jogerős ítéletében törvényesen állapította meg a bűncselekmény bűnszervezetben való elkövetését és alkalmazta annak jogkövetkezményeit.
- [44] Egyébként az indítványozó terhelttel szemben kiszabott 4 év 10 hónapi szabadságvesztés még a bűnszervezetben elkövetés miatti büntetési tételkeret-növekedést figyelmen kívül hagyva is, a terhelt terhére rótt bűncselekmények miatt kiszabható halmazati büntetés [a Btk. 81. § (3) bekezdésére tekintettel egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés] tételkeretei közé esik, következésképpen akkor sem lenne eltúlzottan súlyosnak tekinthető, ha a bűnszervezetben elkövetést a büntetés kiszabása során mellőzni kellene.
- [45] A kifejtettek szerint azonban a bűnszervezetben elkövetés során anyagi jogszabálysértés nem történt, a felülvizsgálati eljárásban pedig - amint arra a Kúria már utalt - önmagában a büntetéskiszabási körülmények értékelése nem vizsgálható, azok újra nem értékelhetők.
- [46] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, a felülvizsgálati indítványban nem szereplő eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdésében írtaknak megfelelően köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a megtámadott határozatokat az I. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

IV.

- [47] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [48] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2017. október 30.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ